

Sällskapet för Naturskydd

Naturskyddsföreningen
Kristinehamn

Sällskapets första styrelse

Sällskapet för Naturskydd bildades den 18 mars 1934 i Ugglebo vid Ämbetsägorna. Vid detta tillfälle togs denna bild av grundarna. Från vänster: Oscar Andersson, Evert Nyqvist, Olle Jonsson, Anton Carlsson, Erik Olsson, Gunnar Norman, Yngve Holmqvist och Gösta Samuelsson.

Här nedan går att läsa hur stugan och platsen Ugglebo kom till. Att platsen idag kallas Ugglebo har att göra med att i styrelseprotokoll från 1930-talet och framåt omnämns platsen uteslutande som Ugglebo.

Uggelbo

Stugan låg vid västra älvkanten, några hundra meter norr om Haga koloniområde (Svenskt nät RT 90 6580019-1405070).

I ett brunt kuvert, inlagt i dörren, låg ett brev med påskriften "Historik över 'Uggelbo' och dess tillkomst".

Text avskriven från brevet:

EN LITEN HISTORIK OM UGGELBO OCH DESS TILLKOMST.

Yngve Holmqvist föddes i Björklund, Kristinehamn den 12/8 1894 och Hugo Nilsson i Norrbyhage, Kristinehamn den 13/4 1901. Vi voro således allt från början närmstgrannar, men detta till trots var bekantskapen knappast större än att den ene ungefär visste att den andre fanns till. Emellertid sammanträffade vi genom Karl Holmberg i Västanå (senare Solbackåsén) någon gång troligen under åren 1923-24.

Bland andra gemensamma intressen som upptäcktes, blev skogs- och vildmarkslivet såsom "det främsta och yttersta budet". Särskilt under höst, vinter och vår kamperade vi ihop i skog och mark, till fots, på skidor eller isspark.

Än färdades vi som en "söndagsförmiddagssparkstöttingstur" sträckan från Kristinehamn över Vassgårdasjön-Vilången-Qväggesjön-Frövettern-Ullvettern-Bergsjön till Kristinehamn, än fann man oss "åkande träannersslip" på rimfrost utför kullarna vi Gräskärret innan "hanen" galit första gången på söndagsmorgonen, än bemannade vi trollen vid "Tyskas" vilka dock stal Hugos kompass och för övrigt skulle försöka få oss kvar där uppe, som dock misslyckades. Detta var förresten den 6 november 1927 (ej 1632). Så brukade vi mången höst-lördagskväll vara hos Axel Karlsson i Sättra, jakt- vildmarks- och andra sortens historier voro sysselsättningen intill sena natten. Senare brukade vi gå ut till någon kolarkoja vid en rykande mila och där den "egentliga knivkastningen" började. I arla morgonstund var det att begiva sig ut i storskogen för att se på högviltet, älg och rådjur. I bland gjorde vi turer åt Emtfalla och trakten däromkring. Detta var det östra distriktet, men så fanns det något som hette det norra också. Vissa tider korsade vi skogarna kring Mjögsjön, Ölltjärn, vid Ålbotten, Svarta hålet (svarta hôle) osv.

Hos våra gemensamma släktingar August och Lovisa Johansson i Stackängen kommo vi emellertid att snart sagt trivas bäst. Där rann Vassgårdäälven med sina vackra forsar genom ägorna. Vi voro ofta där och vi hade att på allvar älska vildmarkslivet. Så kom tanken på att det skulle vara trevligt att ha en liten koja ut i "Guds fria natur" och varför inte uppe vid forsen i Stackängen tänkte vi. Det skulle bli annat att få äta frukosten framför brasan i en öppen spis än att storspringande fram och åter med en smörgås i handen i bortåt meterdjup snö vid pass -30 graders celsius, försöka få i sig litet mat, kanske i bättre fall i lä bakom en vedkast eller i en dragig smedja eller redskapsskjul (ex. Anneberg).

Av olika orsaker slopade vi planen om någon koja vid Stackängen och saken fick "ligga till sig". Så hände sig en höstmorgon år 1928 att Yngve var ute på en liten promenad i hemskogen, så där lite för ro skull. Kommen genom "Embetsseg-hagen" gick han ner till älven vid det lilla området av stadens mark som går intill ån. Där fanns ännu spår av orörd natur och ett stycke såväl vild som jungfrulig mark trots Stadens närhet. Här invid ån kanske vi få platsen för stugan och om Hugo vill så nog vill jag tänkte Yngve och vid första sammanträffandet resonerade vi om saken. Under Jul- och Nyårshelgen 1928-29 planlade vi det hela och gingo in till Drätselkammaren med begäran om att få bygga en stuga på cirka 2 x 3 meter däruppe. Det var olika meningar, tyckes det, om Staden skulle upplåta plats för någon sportstuga där på den platsen, med till slut beviljades det mot ett arrende av 25:- kronor pr. år.

Under hösten 1929 började vi med grunden på de lediga stunder vi hade och den 25 och 26 oktober samma år sattes själva stommet upp av Hugo och Severius Gustafsson från Vulfsång. Sedan utfördes allt snickeriarbete av Hugo Nilsson. Murningen utfördes av Murare Berglund från Sandbäcken. För det konstnärliga arbetet, tjärbrådningen utan och innan (alldeles som i Noaks ark) med mera sådant svarade Yngve Holmqvist. Arkitekt var Hugo.

Körningen av materialet dit upp var ej så lätt på de s.k. vägarna. En del tegel och sinnersten körde Ivar Larsson i Hagalund från Norrbyhage och virket från Dalmans, sågspånet från lådfabriken samt murbruket från Cementgjuteriet kördes av Gösta Larsson (Petter-Lars-Gösta). Då två av lassen kördes var det alldeles nermörkt.

Dörren vari detta papper är insatt i är från Hugo Nilssons hem (efter ombyggnad där 1928) och torde då den kom till användning i Uggelbo vara över 50 år gammal.

Då detta skrevs var det ej så noga kalkylerat över kostnaderna, men torde priset bliva mellan 300 och 400 kronor.

Ja på så sätt fingo vi den lilla tillflyksorten "Uggelbo".

Kristinehamn den 20 november 1929

Yngve Holmqvist Hugo Nilsson